

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)
z 25. mája 2004^{*}

Vo veci T-154/01,

Distilleria F. Palma SpA, v likvidácii, so sídlom v Neapoli (Taliansko), v zastúpení:
F. Caruso, advokátka,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Visaggio a C. Cattabriga,
splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokátka, s adresou na
doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: taliančina.

ktorej predmetom je žaloba na základe článku 235 ES a článku 288 druhého odseku ES o náhradu škody vzniknutej v dôsledku údajne nezákonného konania Komisie vyplývajúceho z listu z 11. novembra 1996, ktorý táto inštitúcia zaslala talianskym orgánom,

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a N. J. Forwood,
tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. decembra 2003

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkový a právny rámec

- 1 Nariadením (EHS) č. 3390/90 z 26. novembra 1990 o začatí predaja alkoholu vínného pôvodu v držbe intervenčných agentúr na základe osobitného verejného

obstarávanie na používanie v oblasti motorových palív v rámci Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 327, s. 21) Komisia vyhlásila osobitné verejné obstarávanie č. 8/90 ES predaja 1,6 milióna hektolitrov alkoholu rozdeleného do piatich dávok po 320 000 hektolitroch získaného z destilačných postupov uvedených v článkoch 35, 36 a 39 nariadenia Rady (EHS) č. 822/87 zo 16. marca 1987 o spoločnej organizácii trhu s vínom [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 84, s. 1, ďalej len „verejné obstarávanie“).

- 2 Článok 1 nariadenia č. 3390/90 uvádza najmä to, že alkohol, ktorý je predmetom predaja na základe verejného obstarávania, je určený na používanie v oblasti motorových palív v rámci Spoločenstva.

- 3 Článok 3 nariadenia č. 3390/90 stanovuje, že predaj sa uskutočňuje v súlade s ustanoveniami nariadenia Komisie (EHS) č. 1780/89 z 21. júna 1989 stanovujúceho podrobné pravidlá vyskladnenia alkoholu získaného z destilačných postupov uvedených v článkoch 35, 36 a 39 nariadenia Rady (EHS) č. 822/87, ktorý je v držbe intervenčných agentúr [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 178, s. 1).

- 4 Článok 4 nariadenia č. 3390/90 stanovuje, že špecifické podmienky verejného obstarávania sa uvádzajú v oznámení o osobitnom verejnom obstarávaní č. 8/90 ES (Ú. v. ES C 296, s. 14, ďalej len „oznámenie o verejnom obstarávaní“).

- 5 Článok 24 ods. 2 nariadenia č. 1780/89, v znení mnohých zmien, najmä v znení nariadenia Komisie (EHS) č. 3391/90 z 26. novembra 1990 (Ú. v. ES L 3237, s. 23), stanovuje, že obstarávateľ musí preukázať, že v intervenčnej agentúre členského

štátu, kde má obstarávateľ hlavné sídlo, bola zriadená zábezpeka riadneho splnenia povinnosti, ktorá má zabezpečiť, aby sa pridelený alkohol používal na účely určené v oznámení o verejnom obstarávaní.

- 6 V zmysle článku 28 ods. 4 nariadenia č. 1780/89, v znení platnom pri vyhlásení verejného obstarávania a bodu X oznámenia o verejnom obstarávaní, sa pridelený alkohol musí použiť v lehote jedného roka od úplného vyskladnenia každej časti určeného objemu.
- 7 Článok 30 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1780/89, na ktorý sa odvoláva bod I 5 písm. c) oznámenia o verejnom obstarávaní, stanovuje, že ponuka musí byť na to, aby bola prípustná, vyhotovená písomne a musí obsahovať záväzok uchádzača dodržiavať ustanovenia týkajúce sa daného verejného obstarávania.
- 8 Spoločnosti Distilleria F. Palma SpA [ďalej len „Palma“, v súčasnosti Fallimento Distilleria F. Palma SpA (Distilleria F. Palma, v likvidácii), ďalej len „žalobca“] bolo v januári 1991 v nadväznosti na jej ponuku vo výške troch ecu za hektoliter čistého alkoholu pridelené množstvo alkoholu určeného na predaj v rámci osobitného verejného obstarávania č. 8/90 ES.
- 9 V rámci tohto verejného obstarávania Palma zriadila bankovú záruku v banke San Paolo di Torino v prospech príslušnej intervenčnej agentúry — Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (štátna agentúra pre zásahy do poľnohospodárskeho trhu, ďalej len „AIMA“).

- 10 Palma mala určité ťažkosti v súvislosti s vyskladnením a odbytom prideleného alkoholu a oboznámila s tým Komisiu. Vzhľadom najmä na tieto ťažkosti Komisia prijala nariadenie (EHS) č. 2710/93 z 30. septembra 1993 o určitých predajoch alkoholu vínného pôvodu v držbe intervenčných agentúr vyhlásených na základe osobitných verejných obstarávaní na účely použitia v oblasti motorových palív v rámci Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 245, s. 131).
- 11 Článkom 6 nariadenia č. 2710/93 Komisia čiastočne zrušila osobitné verejné obstarávanie č. 8/90 ES, pokiaľ ide o určené časti objemu alkoholu, ktoré Palma ešte nevyskladnila, čo predstavovalo tri z piatich pridelených častí objemu alkoholu. Zábezpeka riadneho splnenia povinnosti týkajúca sa týchto troch určených častí objemu alkoholu bola uvoľnená.
- 12 Podľa článku 2 nariadenia č. 2710/93 malo byť použitie alkoholu z dvoch prvých určených častí objemu alkoholu z osobitného verejného obstarávania č. 8/90 ES (predstavujúcich 640 000 hektolitrov) ukončené k 1. októbru 1995 s výhradou prípadu vyššej moci.
- 13 Článok 3 nariadenia č. 2710/93 stanovuje, že zábezpeka riadneho splnenia povinností vzťahujúca sa na prvé dve časti objemu alkoholu z tohto verejného obstarávania bude uvoľnená intervenčnou agentúrou vtedy, keď bude celé množstvo alkoholu z týchto dvoch určených častí objemu použité v oblasti motorových palív v rámci Spoločenstva.
- 14 Bez ohľadu na prijatie nariadenia č. 2710/93 musela Palma znovu čeliť udalostiam, ktoré podľa žalobcu tvorili podstatné prekážky splnenia jeho záväzkov.

- 15 Listom z 18. septembra 1995 Palma požiadala Komisiu o nové predĺženie lehoty na použitie alkoholu stanovenej článkom 2 nariadenia č. 2710/93. V tomto liste uviedla okolnosti, ktoré údajne tvorili vyššiu moc a ktoré jej znemožnili riadne si splniť svoje záväzky v stanovenej lehote.
- 16 Listom z 27. novembra 1995 Palma opätovne požiadala o predĺženie lehoty, ktorá uplynula 1. októbra 1995.
- 17 Listom z 19. decembra 1995 Komisia informovala Palmu, že v krátkom čase zaujme stanovisko k prípadnému predĺženiu lehoty na použitie alkoholu.
- 18 Palma ešte zaslala Komisii dve vyjadrenia z 19. decembra 1995 a z 5. januára 1996, ktorými žiadala o povolenie zničiť ešte nepoužitý alkohol. Táto žiadosť sa týkala 34 000 hektolitrov alkoholu.
- 19 Nariadením Komisie (ES) č. 416/96 zo 7. marca 1996, ktorým sa mení nariadenie č. 2710/93 (Ú. v. ES L 59, s. 5), bola znovu prispôbena lehoty na použitie už odobratých dávok. Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2710/93 v znení nariadenia č. 416/96 stanovuje:

„Bez ohľadu na článok 23 nariadenia (EHS) č. 2220/85 a okrem prípadov pôsobenia vyššej moci, ak nie je dodržaný termín uvedený v článku 2, zábezpeka riadneho

splnenia povinnosti vo výške 90 ecu na hektoliter čistého alkoholu prepadne v nasledujúcom rozsahu:

(a) 15 % v každom prípade;

(b) 50 % z množstva zostávajúceho po odpočítaní 15 %, ak k použitiu uvedenému v tomto článku nedošlo pred 30. júnom 1996.

Celá zábezpeka prepadne, ak sa nedokončí použitie dávok do 31. decembra 1996.“
[neoficiálny preklad]

20 Vyjadrením z 23. apríla 1996 AIMA vyzvala Palmu, aby jej uhradila sumu vo výške 3 164 220 870 talianskych lír (1 634 183,70 eur) údajne zodpovedajúcej 15 % zábezpeky riadneho splnenia povinnosti z dôvodu, že ku 1. októbru 1995 sa nepoužilo celé množstvo alkoholu z prvých dvoch pridelených častí objemu alkoholu na trhu Spoločenstva s motorovými palivami. Listom z 3. júna Palma spochybnila zákonnosť žiadosti AIMA.

21 V tomto liste Palma tiež obnovila svoju žiadosť Komisii o povolenie zničiť alkohol, ktorý ešte nepoužila, pričom zdôraznila, že toto riešenie bolo najvhodnejšie na zaručenie odbytu alkoholu, bez toho, aby sa spôsobili výkyvy trhu.

22 Komisia zaslala 11. novembra 1996 AIMA list, v ktorom uviedla toto:

„Žiadosti o povolenie zničiť zostávajúce množstvo alkoholu z osobitného predaja č. 8/90 ES pre problémy spojené s kvalitou daného alkoholu, ktorú podal liehovar Palma, nemožno vyhovieť.

Je potrebné prísne uplatňovať ustanovenia nariadenia Komisie (ES) č. 416/96 [týkajúce sa prepadnutia zábezpeky].

... Palma je viazaná povinnosťou riadneho splnenia povinnosti, čo znamená, že alkohol musí byť použitý v oblasti motorových palív za podmienok uvedených v oznámení o verejnom obstarávaní a že táto povinnosť nezanikne prepadnutím zábezpeky. Vnútroštátne orgány sú povinné zabezpečiť splnenie tejto povinnosti po prepadnutí zábezpeky, a to v prípade potreby aj prostredníctvom núteného výkonu. Je absolútne nevyhnutné zabrániť zmene účelového použitia predaného alkoholu v oblasti, ktorá nie je povolená v oznámení o verejnom obstarávaní č. 8/90 [ES], ako napríklad oblasť alkoholických nápojov.“

23 AIMA tento list zaslala 3. februára 1997 Palme.

24 Vyjadrením z 20. novembra 1996 Palma znovu spochybnila žiadosť AIMA a navrhla dať alkohol, ktorý ešte nebol použitý, bezodplatne k dispozícii AIMA.

- 25 AIMA podala výzvu, ktorou si uplatnila voči Palme všetky nároky zo zábezpeky spočívajúce v splatení celej sumy zábezpeky. Palma túto výzvu spochybnila pred vnútroštátnymi súdmi.
- 26 Na majetok Palmy bol 9. júla 1999 vyhlásený konkurz.

Konanie

- 27 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 9. júla 2001 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 28 Na základe správy sudcu-spravodajcu Súd prvého stupňa (druhá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania uvedených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa písomne položil účastníkom konania otázky, pričom ich vyzval, aby na ne odpovedali počas pojednávania.
- 29 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na písomné a ústne otázky položené im Súdom prvého stupňa boli vypočuté počas pojednávania 17. decembra 2003.

Návrhy účastníkov konania

- 30 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zaviazal Komisiu na náhradu vzniknutej škody,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

31 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú alebo ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

32 Komisia spochybňuje prípustnosť žaloby, bez toho, aby vzniesla námietku neprípustnosti samostatným podaním. V tejto súvislosti uvádza tri dôvody neprípustnosti. Prvý, uvedený ako hlavný dôvod, je založený na nedostatku právomoci Súdu prvého stupňa. Druhý je vyodený z oneskoreného podania žaloby a tretí je založený na porušení článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku. Tieto dva dôvody neprípustnosti Komisia uvádza subsidiárne.

33 Žalobca tvrdí, že jeho žaloba je prípustná.

O dôvode neprípustnosti vychádzajúcom z nedostatku právomoci Súdu prvého stupňa

Tvrdenia účastníkov konania

- 34 Komisia tvrdí, že spor ako celok je spojený s objektívnou okolnosťou, že Palma nesplnila presne určenú povinnosť použiť alkohol, ktorý nadobudla v rámci osobitného verejného obstarávania č. 8/90 ES a s dôsledkami nesplnenia tejto povinnosti. Podľa Komisie má však právny vzťah, ktorý je predmetom sporu v tejto veci, charakter súkromnoprávnej zmluvy. Prípadná zodpovednosť Komisie by teda mohla vyplývať len z tohto zmluvného vzťahu. Preto je podľa nej žaloba na jednej strane nesprávne založená na článku 288 ods. 2 ES a na druhej strane nepatrí do právomoci, ktorú sudcovi Spoločenstva taxatívnym spôsobom priznáva článok 240 ES (v tomto zmysle pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 18. júla 1997, *Oleifici italiani/Komisia*, T-44/96, Zb. s. II-1331, bod 38).
- 35 Žalobca tvrdí, že Súd prvého stupňa má právomoc prejednať túto žalobu z dôvodu, že je založená na mimozmluvnej zodpovednosti Komisie. Z tohto hľadiska zdôrazňuje, v protiklade s tým, čo tvrdí Komisia, že sporná otázka v žiadnom prípade nepatrí do rámca zmluvného vzťahu, ktorý existuje medzi Palmou a touto inštitúciou. V danom prípade je spôsobená škoda zapríčinená listom z 11. novembra 1996, ktorý ako jednostranný právny úkon Komisie nepatrí do zmluvnej oblasti.
- 36 Žalobca ďalej tvrdí, že list z 11. novembra 1996 je vzhľadom na to, že na jednej strane zamietá žiadosti Palmy týkajúce sa zničenia zvyšného alkoholu a na druhej strane obsahuje rozhodnutie o uplatnení zábezpeky založenej v rámci verejného obstarávania č. 8/90 ES, opatrením, ktoré má záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy Palmy tým, že podstatne mení jej právnu situáciu (v tomto zmysle pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 1990, *Automec/Komisia*, T-64/89, Zb. s. II-367, bod 42).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 37 Je vhodné usúdiť, že právomoc Súdu prvého stupňa rozhodnúť o tomto spore závisí od odpovede na predbežnú otázku, či zodpovednosť Spoločenstva, ktorá sa v tomto prípade môže uplatniť na základe konania vytýkaného Komisii, je alebo nie je zmluvnej povahy (v tejto súvislosti pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 18. júla 1997, Nutria/Komisia, T-180/95, Zb. s. II-1317, bod 28).
- 38 Z tohto hľadiska je najprv vhodné uviesť, že medzi žalobcom a Komisiou existuje zmluvný vzťah. Z článku 30 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1780/89 vyplýva, že Palma sa tým, že sa zúčastnila verejného obstarávania vyhláseného na základe nariadenia 3390/90, výslovne zaviazala dodržiavať všetky ustanovenia týkajúce sa tohto verejného obstarávania. Palma zohľadnila tieto podmienky a predložila ponuku ceny vo výške 3 ecu za hektoliter čistého alkoholu za 1,6 milióna hektolitrov čistého alkoholu, ktoré boli určené na predaj v rámci verejného obstarávania. Komisia prijala cenu ponúkanú Palmou, ako i ďalšie záväzky tohto podniku tým, že mu pridelila celé množstvo alkoholu určeného na predaj. V dôsledku ponuky Palmy a jej prijatia Komisiou sa príslušné ustanovenia nariadení č. 1780/89 a 3390/90 a oznámenia o verejnom obstarávaní, ako i cena ponúknutá Palmou stali ustanoveniami zmluvy, ktorá zaväzuje oboch účastníkov tohto sporu (v tejto súvislosti pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 3. októbra 1997, Mutual Aid Administration Services/Komisia, T-186/96, Zb. s. II-1633, bod 39, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. októbra 2002, Hans Fuchs/Komisia, T-134/01, Zb. s. II-3909, bod 53).
- 39 Je vhodné ešte zdôrazniť, že táto zmluva bola po jej uzatvorení zmenená. V nadväznosti najmä na žiadosti Palmy prijala Komisia nariadenia č. 2710/93 a 416/96, ktoré čiastočne rušia verejné obstarávanie a ktoré menia podmienky použitia už predaného alkoholu, ako i podmienky uvoľnenia zábezpeky riadneho splnenia povinnosti týkajúcej sa tohto alkoholu. Tieto zmeny tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

- 40 Ďalej je potrebné skúmať, či údajné nesplnenia povinností zo strany Komisie, na ktorých je založená táto žaloba o náhradu škody, súvisia s povinnosťami, ktoré Komisii vyplývajú z tejto zmluvy (v tomto zmysle pozri už citované uznesenie Mutual Aid Administration Services/Komisija, bod 40).
- 41 Žalobca tvrdí, že došlo k trom nesplneniam povinností. Po prvé, Komisia podľa neho nezohľadnila existenciu prípadu vyššej moci, ktoré by Palmu zbavili zodpovednosti za nesplnenie jej povinnosti použiť v určenej lehote už pridelený alkohol. Z toho podľa žalobcu vyplýva neuznanie oslobodzujúceho účinku prípadu vyššej moci. Po druhé, Komisia podľa neho odmietla znovu zmeniť podmienky použitia prideleného alkoholu, čo podľa žalobcu predstavuje porušenie zásady proporcionality. Po tretie, Komisia toto odmietnutie neodôvodnila, čo predstavuje porušenie povinnosti odôvodnenia, ktorú má táto inštitúcia podľa článku 253 ES.
- 42 Po prvé, pokiaľ ide o povinnosť Komisie zohľadniť prípad vyššej moci, je vhodné usúdiť, že túto povinnosť má Komisia na základe zmluvy. Táto povinnosť totiž vyplýva zo zmluvných ustanovení uvedených v článku 2 nariadenia č. 2710/93, ako aj z článku 3 tohto istého nariadenia v znení nariadenia č. 416/96. Údajné porušenie povinnosti zohľadniť prípad vyššej moci má preto zmluvnú podstatu a môže zakladať len prípadnú zmluvnú zodpovednosť Spoločenstva.
- 43 Po druhé, pokiaľ ide o údajnú povinnosť Komisie povoliť zmenu podmienok už predaného alkoholu z toho dôvodu, že tieto zmeny si vyžaduje dodržanie zásady proporcionality, je namieste usúdiť, že ak by aj takáto povinnosť existovala, Komisii by vyplývala len zo zmluvy.

44 Je pravdou, že poslaním článku 5 ods. 3 ES, ktorý stanovuje zásady proporcionality, je reagovať na všetky druhy činností Spoločenstva bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú zmluvnej povahy.

45 Avšak, na základe zásady *pacta sunt servanda*, ktorá patrí medzi základné zásady každého právneho poriadku (rozsudok Súdneho dvora zo 16. júna 1998, Racke, C-162/96, Zb. s. I-3655, bod 49), je zmluva uzavretá medzi Palmou a Komisiou v zásade nedotknuteľná. Prípadná povinnosť Komisie súhlasiť s niektorou zo zmien zmluvy navrhnuté Palmou môže preto vyplývať len zo samotnej zmluvy alebo zo všeobecných zásad, ktoré upravujú zmluvné vzťahy, medzi ktoré patrí aj zásada proporcionality. Údajné porušenie tejto povinnosti zmeniť zmluvu môže zakladať len prípadnú zmluvnú zodpovednosť Spoločenstva.

46 Nakoniec, pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia, o ktorej žalobca tvrdí, že bola porušená, stačí uviesť, že táto povinnosť vyplýva Komisii z článku 253 ES. Týka sa však len jednostranných úkonov tejto inštitúcie. Komisia teda túto povinnosť na základe zmluvy, ktorá spája túto inštitúciu a Palmu, nemá. Preto táto povinnosť nemôže zakladať prípadnú mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva.

47 Z uvedeného vyplýva, že žalobca okrem údajného porušenia povinnosti odôvodnenia uvádza na podporu svojej žaloby o náhradu škody porušenie povinností zmluvnej

povahy zo strany Komisie a že podaná žaloba v dôsledku toho spočíva na zmluvnom základe (v tomto zmysle pozri už uvedené uznesenie Nutria/Komisia, bod 36).

48 Avšak, na základe článku 225 ES v spojení s článkom 238 ES má Súd prvého stupňa právomoc rozhodnúť v prvom stupni o sporoch zmluvnej povahy, ktoré mu predložia fyzické alebo právnické osoby, len na základe arbitrážnej doložky, ktorá však v tomto prípade nebola dohodnutá.

49 V tomto spore nemožno pripustiť, aby sa na skutočnosť, že sa žalobca obrátil na Súd prvého stupňa, hľadelo ako na spoločný prejav vôle strán zveriť Súdu prvého stupňa právomoc v zmluvnej oblasti, keďže Komisia právomoc Súdu prvého stupňa spochybňuje.

50 V prípade neexistencie arbitrážnej doložky v zmysle článku 238 ES Súd prvého stupňa, ktorý, tak ako v tejto veci, prejednáva žalobu o náhradu škody podanú na základe článku 235 ES, nemôže rozhodnúť o tejto žalobe, keď sa táto žaloba v skutočnosti týka návrhu na náhradu škody zo zmluvy. V opačnom prípade by Súd prvého stupňa rozšíril svoju súdnu právomoc nad rámec sporov, ktorých riešenie mu taxatívnym spôsobom vyhradzuje článok 240 ES, pretože toto ustanovenie naopak zveruje všeobecnú právomoc rozhodovať o sporoch, ktorých účastníkom je Spoločenstvo, vnútroštátnym súdom (v tomto zmysle pozri rozsudok Súdneho dvora z 21. mája 1987, Rau a i., 133/85 až 136/85, Zb. s. 2289, bod 19, a už uvedené uznesenie Mutuel Aid Administration Services/Komisia, bod 47).

51 Z uvedeného vyplýva, že dôvod neprípustnosti, založený na nedostatku právomoci Súdu prvého stupňa, musí byť prijatý, pokiaľ sa žaloba zakladá na údajnom porušení

na strane jednej povinnosti zohľadniť prípadnú existenciu okolností vyššej moci a na strane druhej údajnej povinnosti prijať návrh Palmy na zmenu zmluvy z dôvodu zásady proporcionality.

- 52 Keďže dôvod neprípustnosti uvedený ako hlavný dôvod nemôže odôvodniť zamietnutie žaloby ako celku, je vhodné skúmať ďalší dôvod neprípustnosti založený na porušení článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku v súvislosti s tým, že žalobca poukazuje na porušenie povinnosti odôvodnenia.

O dôvode neprípustnosti založenom na nesprávnom uplatnení článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku

Tvrdenia účastníkov konania

- 53 Komisia zdôrazňuje, že žaloba je neprípustná, keďže v rozpore s požiadavkami článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku neobsahuje žiadny konkrétny

a presný údaj o existencii a výške údajnej škody. Za týchto okolností Komisia nemá možnosť určiť ujmu, na ktorej je založená žalobcova žiadosť o náhradu.

- 54 Komisia tiež upozorňuje na nesúlad medzi žalobou a replikou, pokiaľ ide o kritériá na určenie škody. Podľa žaloby boli náklady na dopravu a úschovu, ktorých náhradu žalobca požaduje, vynaložené pred listom z 11. novembra 1996; žalobca však napriek tomu považuje tento list za príčinu údajnej ujmy. Naopak, v replike sa Palma odvoláva na náklady na dopravu a úschovu, ktoré údajne vynaložila na základe listu z 11. novembra 1996.
- 55 Žalobca zdôrazňuje, že žaloba spĺňa požiadavky článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku. V tejto súvislosti tvrdí, že riadne uviedol, aká škoda mu bola spôsobená a že žaloba uvádza rôzne aspekty ujmy a hlavné kritériá, na základe ktorých je namieste túto škodu vyčíslieť. Podľa judikatúry by tieto mali stačiť na splnenie požiadaviek článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 1999, Ismeri Europa/Dvor audítorov, T-277/97, Zb. s. II-1825, bod 67). Žalobca nakoniec zdôrazňuje, že kritika Komisie vyplýva z posúdenia dôvodnosti žaloby, a preto sa musí preskúmať v rámci tohto posúdenia (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 16. apríla 1997, Saint a Murray/Rada a Komisia, T-554/93, Zb. s. II-563, bod 59; z 10. júla 1997, Guérin automobiles/Komisia, T-38/96, Zb. s. 1223, bod 42, a z 28. apríla 1998, Dorsch Consult/Rada a Komisia, T-184/95, Zb. s. II-667, bod 23).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 56 Na základe článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa uplatňuje na konanie pred Súdom prvého stupňa v súlade s článkom 53 prvého odseku toho

istého štatútu a na základe článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, musí každý návrh obsahovať okrem iného predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený.

57 Pokiaľ ide o žalobný dôvod založený na kogentnom práve, môže Súd prvého stupňa otázku, či žaloba spĺňa tieto náležitosti, posúdiť i bez návrhu (pozri najmä rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. marca 2002, *Joynson/Komisia*, T-231/99, Zb. s. II-2085, bod 154).

58 Je potrebné pripomenúť, že náležitosti žaloby uvedené v bode 56 vyššie musia byť dostatočne zrozumiteľné a určité, aby si žalovaný mohol pripraviť svoje vyjadrenie k žalobe a Súd prvého stupňa mohol rozhodnúť o žalobe prípadne bez toho, aby sa musel oprieť o ďalšie informácie. S cieľom zaručiť právnu istotu a riadny výkon spravodlivosti je na prípustnosť žaloby potrebné, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, vyplývali aspoň stručne, no zároveň súvislým a zrozumiteľným spôsobom, z textu samotnej žaloby (uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. novembra 1993, *Koelman/Komisia*, T-56/92, Zb. s. II-1267, bod 21, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. mája 1997, *Guérin automobiles/Komisia*, T-195/95, Zb. s. II-679, bod 20).

59 Aby boli splnené náležitosti žaloby o náhradu škody spôsobenej inštitúciou Spoločenstva, táto žaloba musí obsahovať prvky, ktoré umožnia identifikovať správanie, ktoré žalobca inštitúcii vytýka, dôvody, na základe ktorých usudzuje, že existuje príčinná súvislosť medzi týmto správaním a škodou, ktorá mu údajne bola spôsobená, ako aj charakter a rozsah tejto škody (rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1996, *Asia Motor France a i./Komisia*, T-387/94, Zb. s. II-961, bod 107).

60 V danom prípade zo skúmania prvého žalobného dôvodu vyplýva, že Súd prvého stupňa má právomoc prejednať a rozhodnúť len o údajne chýbajúcom odôvodnení listu z 11. novembra 1996 o tom, že Komisia zamietla prijať zmenu zmluvy, ktorú navrhla Palma. V rámci skúmania tohto žalobného dôvodu je teda vhodné usúdiť, že výhrada, ktorú žalobca adresuje Komisii, sa obmedzuje na údajné porušenie povinnosti odôvodniť list z 11. novembra 1996, ktoré však beztak nemôže založiť zodpovednosť Spoločenstva (v tomto zmysle pozri rozsudky Súdneho dvora z 15. septembra 1982, Kind/Rada a Komisia, 106/81, Zb. s. 2885, bod 14, a z 30. septembra 2003, Eurocoton a i./Rada, C-76/01 P, Zb. s. I-10091, bod 98).

61 Žalobcovi podľa žaloby údajne vznikla škoda, ktorú ohodnotil na 22 miliárd talianskych lír (11 382 051,78 eur). Napriek tomu však žaloba neobsahuje žiadne označenie dôvodov, pre ktoré žalobca usudzuje, že medzi údajným neodôvodnením listu z 11. novembra 1996 a škodou, ktorá mu údajne vznikla, existuje príčinná súvislosť. V štádiu žaloby sa žalobca obmedzuje len na tvrdenie, že údajná škoda je priamym a zjavným dôsledkom listu z 11. novembra 1996.

62 Náležitosti upravené v článku 21 prvom odseku Štatútu Súdneho dvora a v článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku preto nie sú splnené.

63 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že je potrebné žalobu zamietnuť ako neprípustnú bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné dôvody a tvrdenia, ktoré uviedla Komisia na podporu neprípustnosti žaloby.

O trovách

- 64 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.**

Pirrung

Meij

Forwood

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. mája 2004.

Tajomník

Predseda komory

H. Jung

J. Pirrung